

תת"ע 5689/09/16 - משען יצחק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5689-09-16 מדינת ישראל נ' משען יצחק
תיק חיצוני: 23210100519

לפני	כבוד השופט שי שלהבת
מבקש	משען יצחק ע"י ב"כ עו"ד גולן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה, מר יליזרוב

החלטה

מונחת בפני בקשה לחישוב פסילת רישיון נהיגה ולמתן הוראות.

רקע וטיעוני הצדדים

ביום 17.9.18 נגזר דינו של המבקש על ידי כבוד השופט בדימוס זרזבסקי. על המבקש נגזרה בין היתר פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים ונקבע שהפסילה תחל לא יאוחר מיום 1.4.19. בגזר הדין נרשם: "הנאשם מוזהר בזה כי לצורך חישוב הפסילה עליו לדאוג להפקיד במזכירות בית המשפט רישיון נהיגה או תחליף רישיון מתאים".

ביום 22.2.24, הגיש המבקש באמצעות בא כוחו בקשה במסגרתה צוין כי לא ביצע את ההפקדה וזאת בשל נסיבות אישיות קשות בעתיו שכן מהפסילה. כן נטען כי רישיון הנהיגה של המבקש פקע, הוא לא נהג תקופה ארוכה ולא יוכל לחדש את רישונו בשל הפסילה שהוטלה עליו בתיק זה. לאור האמור התבקש "מטעמי צדק ורחמים" כי יקבע "כי הפסילה בתיק הסתיימה מחמת חוסר תוקף רישיון נהיגה (ע"פ אישור משרד הרישוי) ו/או מחמת כך שלא נהג תקופה ארוכה".

הבקשה הועברה לתגובת המשיבה שמסרה על על התנגדותה לקבלתה. לגישת המשיבה, את הבקשה לחישוב הפסילה יש להפנות למשרד הרישוי. כן ציינה שתוקף רישיון הנהיגה פקע בשנת 2021 לאחר מתן גזר הדין בתיק וכי על פי דין יש להפקיד רישיון נהיגה אף במקרה בו פקע.

ניתוח והחלטה

עמוד 1

סעיף 42(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה") קובע:

"פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת".

סעיף 42 (ג) מורה:

בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;...

תקנה 556 (א) מנחה:

"נפסל בעל רשיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרשיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרשיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרשיון ובתנאים שקבע בית המשפט."

תקנה 557(א) לתקנות התעבורה שכותרתו: "רשיון שפקע תוקפו, שהומצא לרשות או שאבד"

מורה:

"הודע לבעל הרשיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה."

מהאמור לעיל עולה כי על מנת שתחל להימנות תקופת פסילה של רשיון נהיגה יש צורך בהפקדתו בבית המשפט וללא הפקדה כאמור לא תיכנס הפסילה לפועל. זאת גם במקרה בו הרישיון אינו בר תוקף במועד הרלוונטי. בשל התלייתו ע"י רשות הרישוי.

על פי פסיקת בית המשפט העליון במסגרת **בשפ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 14.4.2014) (להלן: "הלכת ג'אבר") נתונה הסמכות לחישוב הפסילה לרשות הרישוי. דומה שנימוקי בית המשפט "נתפרו" למקרה שבפני:

"אינני רואה טעם בחזרה אל בית המשפט שנתן את גזר הדין, משום שזה סיים את מלאכתו; יכול להיות שחלפו חודשים ואף שנים ארוכות; המותב איננו בהכרח אותו מותב; אין טעם בהעמדת מותב תלתא (כמתחייב, לכאורה, אם גזר הדין ניתן במותב תלתא); אין מדובר בתיקון טעות שנפלה בגזר הדין; העניין איננו פלילי במהותו, אלא מינהלי; פרשנותו הישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלבנטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק: אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה. משעה שבית המשפט קם

מכסאו, "נתונה פרשנותו של גזר הדין לגורמים האמונים על ביצועו, והם רשאים להתייעץ עם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים" (רע"ב 4017/08 אליהו נ' שרות בתי הסוהר [פורסם בנבו] (9.9.2008) (להלן: עניין אליהו) "ובהמשך...

"כך ראוי להפקיד את מלאכת חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי. גם אין טעם בהליך אזרחי מסורבל של בקשה למתן סעד הצהרתי, ולא בנקיטת הליך חדש בבית משפט השלום לתעבורה. המקום הטבעי הוא כאמור רשות הרישוי, זהו הגורם המקצועי שאצלו מצוי כל החומר הצריך לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון."

לאור האמור בהלכת ג'אבר הרי שדומני כי את הבקשה יש להפנות לרשות הרישוי ולא לבית משפט זה.

לנוכח האמור לעיל, הרי שאין בידי להיעתר לבקשה.

זכות ערר כדין

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ד, 02 מאי 2024, בהעדר הצדדים.